

Добри́вечір! Мені це слово найми́ліше.
Ані тоді, як ніч між нами, мов сті́на,
Ні в мить, як сві́тлий день за́гляне до ві́кна,
Я не ві́таюся ні́жніше й за́пальніше.

В ве́чірній су́тіні усе коха́нням ди́ше;
Ти наві́ть, в інший час не́сміла й мо́вчазна,
Коли до́бривечір ти́хенько пролу́на,
Зі́тхаєш го́лосніш і ди́вишся жва́віше.

Ли́шім до́бридень тим, хто в шлю́бі самохі́ть
З'є́днались, до тру́да й ве́селощі́в охочі́;
До́браніч — тим, що вдво́х, не бо́ячися но́чі,

Із кубка́ лю́бощі́в одверто́ зви́кли пи́ть;
А нам, що му́симо чу́ття свої́ таї́ть,
Нехай до́бривечір прити́мить бли́скучі о́чі.

Переклад: Максим Рильський